

KONGREGACJA DO SPRAW ŚWIĘTYCH

WIKARIAT RZYMU I PRAŁATURA ŚWIĘTEGO KRZYŻA I OPUS DEI

BEATYFIKACJA I KANONIZACJA

CZCIGODNEGO SŁUGI BOŻEGO

ÁLVARO DEL PORTILLO Y DIEZ DE SOLLANO

BISKUPA TYTULARNEGO VITA

PRAŁATA PRAŁATURY PERSONALNEJ ŚWIĘTEGO KRZYŻA I OPUS DEI

(1914-1994)

DEKRET O UZNANIU CUDU

Czcigodny Sługa Boży Álvaro del Portillo y Diez de Sollano urodził się w Madrycie, 11 marca 1914 roku w rodzinie chrześcijańskiej, jako trzecie z ośmiorga dzieci. Był doktorem w dziedzinie inżynierii dróg, historii i prawa kanonicznego. W 1935 roku, w wieku 21 lat, poprosił o przyjęcie do Opus Dei i po pewnym czasie stał się najbliższym współpracownikiem św. Josemarii. 25 czerwca 1944 roku otrzymał święcenia kapłańskie i w roku 1946 przeniósł się na stałe do Rzymu, aby wspierać św. Josemarię w kierowaniu i rozwijaniu Opus Dei. Wykonał wielkodusznie liczne prace dla Stolicy Świętej: był Konsultorem Dykasteriów Kurii Rzymskiej, w czasie Soboru Watykańskiego II był sekretarzem Komisji *De disciplina cleri et populi christiani* i biegłym doradcą wielu Komisji. 15 września 1975 roku został wybrany pierwszym następcą św. San Josemarii w Opus Dei. 28 listopada 1982 roku, błogosławiony Jan Paweł II erygował Opus Dei jako Prałaturę Personalną i jako jej Prałata mianował Czcigodnego Álvaro del Portillo; 6 stycznia 1991 roku udzielił mu sakry biskupiej. Jego posługa duszpasterska charakteryzowała się specjalną wiernością duchowi i przesłaniu przekazanemu przez Założyciela. Położył szczególny nacisk na ekspansję apostołstwa Prałatury w służbie Kościoła. W ciągu 19 lat, w czasie których kierował Opus

Dei, rozpoczął stałą pracę apostolską w 20 nowych krajach; przyjął do kapłaństwa więcej niż tysiąc wiernych Prałatury; wspierał liczne inicjatywy o charakterze społecznym i pomocowym; aby spełnić dawne pragnienie św. Josemarii, powołał do istnienia w Rzymie Uniwersytet Papieski Świętego Krzyża, i poparł liczne inne działania w służbie dusz. Odbył także podróże na wszystkich kontynentach, aby przepowiadać z mocą Ewangelię. W godzinach porannych 23 marca 1994 roku, w parę godzin po powrocie Álvaro del Portillo z Ziemi Świętej, Pan powołał go do siebie, i niemalże natychmiast pojawiły się dowody potwierdzające sławę jego świętości na całym świecie.

Między tymi znakami jego świętości w sposób szczególny wybijają się informacje o łaskach zarówno duchowych jak i materialnych, jak i licznych uzdrowieniach dokonanych za jego pośrednictwem. Szczególnie godne uwagi było uzdrowienie pewnego dziecka, urodzonego 10 lipca 2003 z wadą wrodzoną w obu półkulach mózgu, spowodowaną defektem migracji neuronów, wrodzoną siniczą wadą serca ("tetralogia Fallota") i przepukliną pępowinową. W pierwszych dniach życia dziecko doświadczyło nawracających epizodów hipoksemiczno-ischemicznego uszkodzenia mózgu. 2 sierpnia doszło do zatrzymania serca w przebiegu masywnej tamponady osierdzia, które trwało od 30 do 45 minut. Przez cały ten czas lekarze bezskutecznie usiłowali przeprowadzić reanimację, ale kiedy zamierzali już przerwać tę terapię, przed całkowitym jej zaprzestaniem powróciła spontanicznie czynność serca.

W tym samym czasie, rodzice chorego, poinformowani o stanie swojego dziecka, zintensyfikowali modlitwę za wstawiennictwem czcigodnego Álvaro del Portillo w intencji jego uzdrowienia. W opinii lekarza ten incydent niedokrwienny powinien wywołać głębokie uszkodzenia neurologiczne lub nawet śmierć dziecka, jednakże z punktu widzenia funkcjonalnego wyzdrowienie było kompletne i trwałe.

Badania przeprowadzone zostały w Kurii diecezjalnej w Santiago de Chile, między 5 sierpnia 2008 roku i 6 sierpnia 2009; i 15 stycznia 2010 Kongregacja do Spraw Świętych uznała ważność prawną tego Procesu. 18 października 2012 komisja konsultacyjna Kongregacji orzekła, że to wyzdrowienie nie jest wytłumaczalne z punktu widzenia medycznego. Kongres Konsultorów Teologów w tej sprawie odbył się 15 grudnia 2012 roku; Sesja Zwyczajna Kardynałów i Biskupów odbyła się 4 czerwca 2013 roku, pod przewodnictwem Angelo Amato. Te dwa organizmy – zarówno Konsultorów jak i Kardynałów i Biskupów dały jednogłośnie odpowiedź pozytywną na pytanie, czy chodziło tu o cud dokonany przez Boga.

Po otrzymaniu od Kardynała Prefekta, niżej podpisanego, dokładnej relacji o przebiegu sprawy, szczegółowego wykazu wszystkiego, co zostało opisane powyżej, przyjmując i ratyfikując głosy Kongregacji do Spraw Świętych, dzisiaj Ojciec Święty zadeklarował: *Są oczywiste dowody cudu dokonanego przez Boga za pośrednictwem Czcigodnego Sługi Bożego Álvaro del Portillo y Diez de Sollano, biskupa tytularnego Vita, Pralata Pralatury Personalnej Świętego Krzyża i Opus Dei. «Jest to uzdrowienie szybkie, pełne i trwale dziecka z długotrwałym zatrzymaniem akcji serca, tamponadą serca, powodującymi uraz hipoksemiczno-ischemiczny nasilający wadę wrodzoną mózgu i wcześniej występujące zaburzenia mózgowo-naczyniowe».*

Ojciec Święty zdecydował, że ten dekret ma się stać publiczny i ma zostać włączony w akta Kongregacji do Spraw Świętych.

W Rzymie, 5 lipca 2013 roku.

ANGELO Card. AMATO, S.D.B.

Prefekt

L. + S.

✠ MARCELLO BARTOLUCCI
Arcybiskup tytularny Bevagnii
Sekretarz